Vyznání - Kolář Petr

I když jsem chlap bez vyznání
teď se vyznávám
léta jsem měl klamná zdání
lásku že já znám

stačí jít se někam napít
vždycky najdeš stůl
kde je holka, která ztratí
s tebou noci půl

pár let se dá tak prožít, je to celkem fajn,
život je jak velkej flám
najednou ti dojde,
že se chováš jak ten blázen (jako blázen jako bloud)
a víš jasně, že chceš víc
než mít holku na měsíc
před očima náhle
zjeví se ti všechny tváře (tváře s adresou)
kde znáš postel a jen skříň
jsi jen hostem mezi vším

je to láska nebo není
začínáš se ptát
nebe nezná vyvolených
ty bys jím byl rád

toužíš poznat něco navíc
co, však nevíš sám
objevit svět nepoznaný
stoupat ke hvězdám

pár let se dá tak prožít, je to celkem fajn,
život je jak velkej flám
najednou ti dojde,
že se chováš jak ten blázen (jako blázen jako bloud)
a víš jasně, že chceš víc
než mít holku na měsíc
před očima náhle
zjeví se ti všechny tváře (tváře s adresou)
kde znáš postel a jen skříň
jsi jen hostem mezi vším

říct si zda jsem zvážněl
či jsem chytřejší
však váhám, však váhám

najednou ti dojde,
že se chováš jak ten
najednou ti dojde,
že se chováš jak ten blázen (jako blázen jako bloud)
a víš jasně, že chceš víc
než mít holku na měsíc
před očima náhle
zjeví se ti všechny tváře (tváře s adresou)
kde znáš postel a jen skříň
jsi jen hostem mezi vším

najednou ti dojde,
že se chováš jak ten blázen (jako blázen jako bloud)
a víš jasně, že chceš víc
než mít holku na měsíc
před očima náhle
zjeví se ti všechny tváře (tváře s adresou)
kde znáš postel a jen skříň
jsi jen hostem mezi vším